

четирма убити офицери и 29 ранени. Солдати 310 убити и 594 ранени. Капитанъ Хаммаръ, поручикъ Фонъ Пирвицъ, поручикъ Харнъ.

Наблизо другъ безъ надписъ.

Други мряморенъ на ген. Васи́ла Николаевичъ Лавровъ, Ельмаръ Теодоровичъ полковникъ, подпор. Сергей Михайловичъ Воробьевъ. Унтеръ-офицери 17, музикантъ единъ и прости войници 80. Николай Теодоровичъ полковникъ, поруч. Николай Николаевичъ, подпор. Александръ Теодоровичъ.

Братска могила 51 нижнихъ чиновъ.

Друга наблизо.

Братска могила дълга като първитъ на 121 солдати отъ московскій полкъ.

Преминаването презъ Стара-планина. Слѣдъ паданието на Плѣвенъ, русситъ се распоредихъ за преминаването презъ Ст. планина, и тѣ вече непосредствахъ живо упорство отъ страна на турцитъ.

На ген. лейт. Карцовъ се възложило преминаването презъ Троянския проходъ; на Радецкый — Шипченския; на Скобелева презъ Зелено-дърво; на Мирскый — Хаинбогазскый а Гурко както е вече извѣстно, опяи се къмъ Софія.

Троянския проходъ. По приказанието на главнокомандующий, на 20-й дек. отъ севл. — ловченскый отрядъ се свормирувалъ особенъ отрядъ за преминаването презъ Троянския проходъ. Отряда състоялъ отъ 28 роты пѣхота, 10¹/₂ сотни кавалерия съ 24 орджия.

Преди да говоримъ за преминаването прохода, ще кажемъ нѣколко думи и за града Троянъ. Башибозуцитъ като взели да върлуватъ по околнитъ села, гражданитъ на 10-й юлий избѣгнаха за Севлиево и Габрово кой съ каквото можилъ. Башибозуцитъ нападнали, обрали къщя и дюгени, забрали всичкия добитъкъ а на 7-й авг. запалили града, изгорѣла църквата, училището, чаршията и всичкитъ къщя освѣнъ три, полицията и 17 плѣвни по края.

При това избили и слѣдующитъ граждани:

Андреа Марковъ,	Коле Вълчевъ,	Минко Карабовъ,
Дончо Павлевъ,	Мария Вълчева,	Минко Кочътъ,
Ив. П. Буджака,	Маринъ П. Дочковъ,	Ив. Гергишински,
Коле Кунчевъ,	Маринъ Керовски,	Пена Цв. Шашковска,